

Reisverslag Dag 4 Sauerland Homertweg

18 mei 2017 | Door: Gérard Urselmann

Bracht, Duitsland

Dag 4 Sauerland Homertweg

Donderdag, wandeldag 3

Het ochtendritueel herhaalt zich en fris en fruitig klautert eenieder om halfnegen weer in de busjes voor de laatste etappe. Het traject blijkt ook vandaag weer een uitdaging. Gelukkig is de temperatuur een aantal graden minder. Prima loopweer. En dat is nodig, want er zit een flinke stijging in de laatste helft.

Vandaag starten wij waar wij gisteren zijn geëindigd bij het Christine-Koch-Hütte bij Bracht.

Het is prima plek om te beginnen, want je loopt gelijk tussen de bomen en het is er koel. Hier vandaan gaat de groep van nog steeds 11 man richting Saalhausen. Deze route is goed te lopen, maar ook hier moet je stijgen en dalen, dat hoort bij het Sauerlandse Landschap zullen wij maar zeggen. De route is vandaag ongeveer 20 km. De koffie stop is dan ook gepland in het plaatsje Saalhausen. Gérard en Co rijden daar vast heen.

Parkeren de auto langs het riviertje en gaan op zoek naar het Kurpark. Hier staan wat bankjes, maar mij bevalt dat niet helemaal. Vlakbij de brug is mooie buitenlocatie van het hotel. Ik stap daar naar binnen

en overleg met mevrouw achter de receptie. Ik vraag of ik de zit plek aan het riviertje met tafels en stoelen voor een goed half uur kan afhuren. Zij haalt de manager erbij en ik leg uit wie wij zijn wat ik graag zou willen. De manager vindt het prima en wij hoeven niets betalen, een mooie geste van het hotel.

Wij gaan de zit plek in orde maken en er komt een ober die de tafels dekt met een kleden en kussens op de stoelen. Wat een service zonder dat wij wat bestellen, want de koffie en dergelijke hebben wij bij ons en dat had ik ook verteld. Het wordt allemaal goed gevonden. Als alles gereed is loop ik in de richting waar de mannen vandaan moeten komen. Na een minuut of twintig komen de eersten in zicht. Was een pittig stukje, maar wel mooi, zeiden ze, maar dat wist ik wel. De mannen zijn verbaasd over de mooie locatie die wij mogen gebruiken en maken er dan direct gebruik. Zelfs de strandstoel die er stond werd uitgetprobeerd. Het was dus wat je noemt een schot in de roos. Jan Tukker geeft het vertreksein en de groep vertrekt voor het tweede stuk naar Oberhunden. Vanaf Saalhausen zijn er ook gele bordjes van de toevoeroute voor de Rothaarsteig.

Deze loopt een behoorlijk eind gelijk op net de Homertweg. Verdwalen kan dus niet. Onderweg komen ze ook langs het bordje Alpenhaus, maar dat haus is er niet meer wel de parkeerplek. De catering ploeg besluit deze plek over te slaan en direct naar Oberhunden te rijden. Daar is vlak voor het dorp een mooie plek waar voldoende bankjes staan, dus zit plek voor iedereen. De mannen komen na een goede anderhalf uur het pad aflopen en zien prima uit ondanks het stijgen en dalen. Je merkt wel dat ze al heel wat kilometers onder de schoenen door hebben. Een lange rust is dan ook welverdiend. De lunchpakketten staan al gereed. Ieder vindt zijn eigen lunchzakje, want de naam van de eigenaar staat er op. Water, frisdrank en koffie is er nog voldoende en wordt ook met graagte gebruikt. Nadat eenieder is uitgerust laat Jan weten dat er aan het laatste stuk kan worden begonnen. Wij hebben de tijd om even naar een supermarkt te rijden om privé nog wat drank in te slaan en daarna gaan wij richting eindpunt van de Homartweg. Voor de lopers komt de Turm sneller in zicht dan verwacht. En

dat geeft ruimte voor een drankje dat wordt aangeboden door een bijna jarige. Ein Prosit..... En daarmee is deze tocht alweer aan zijn einde met 75 km in de benen. De helft van de mannen voelen dat ze een jaartje ouder zijn. De andere helft ervaart dat nog niet. En zo valt er die avond veel te evalueren. En wordt een deel van die uren onder meer ingevuld met een heuse quiz. Helaas (of niet) gaat de fles champagne naar een tafel met 'normale' Nederlandse hotelgasten.